

SZERKESZTŐI HÍRDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy □ centimetryn tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilattérli cikkeik:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Uj áramlat.

Budapest, jan. 23.

Magyarországon nem csak a multban, hanem legfőképpen a jelen időben a vallási motívumok mindig belejártak a politikába.

Történelmi fejlődésen alapszik ez és a vallásfelekezeti Magyarországon ép oly tarka situációban jelennek meg a maguk érdekeivel, mint a — nemzetiségek.

A vallásfelekezetek mindig harcban állottak egymással s ha valamelyik közülük ideig-óráig felszínre került és a hatalmat magához ragadta egyes helyeken vagy az egész országban is, — ez csak növelte a többiek fanatizmusát.

A Tisza uralom Magyarországon köztudomás szerint a kálvinisták álláspontját erősítette minden vonalon.

Ez és az újabb felszínre került liberális reformok és a kath. autonómia kérdése harcra szolgáltatták a katholicusokat.

Fouraink és a katolikus politikusok heteken keresztül tárgyalták a kérdést s most a katolikusok sorakoznak. Teszik ezt az autonómia ötletéből, de mint értesülünk, egyéb czélal is. Itt Budapesten, a ki ismeri a viszonyokat, érzi a közhangulatot: tudja, hogy ez a konzervatív irány mindenfelé tért hódát és bizonyos mértékig közvéleményt teremt magának.

Hogy ez Magyarország sajátos politikai helyzetében veszedelmes megnyilatkozás, az kétséget nem szenved. Nem sablonos ellenzéki álláspont és argumentálás, ha ezt a veszedelmet a Tiszák szűk körű intrikus politikájának tudjuk be. Ez még mind összefogg a tizenötévi politikájával, sőt a historikus kifogja mutatni, hogy annak logikus következménye.

Mint értesülünk, a katolikus érdekek erős védelmére egy saját szervezet szervezése is tervbe van véve azon indoklással, hogy a napi sajtóban a katolikusok érdeke mellőztetik s bizonyos frivol hangon tárgyalatik.

Azokon a bizonyos kongruát és kath. autonómiát tárgyaló titkos üléseken tehát egyéb dolgokról is folyik az a pauszokban és magán beszélgetésekben.

A helyzet folyton bonyolódottabbá válik s a valóságot kinössá leg-

inkább az teszi, hogy nem tudni egész határozottan a király követendő álláspontját, a mit különben Wekerle szeretne leginkább tudni.

Wekerle rokonszenves egyénisége leplezi ezt a krízist, pedig az ma — erősebb, mint valaha. Hogy mi lesz ma még senkinek sem tudja. Arról is beszélnek, hogy a parlamenti pártok képe a konzervatív párt megszületésével egészen meg fog változni.

A pártok álarcszói szint fognak vallani, a frakciók, klikkek, pártok alakulnak a lesznek nemcsak pártpolitikai, de nemzetiségi, vallási alapon nyugvó pártocskák az országgyűlésen, külön-külön vezérekkel, a mi fő, mert sok a stréber gyenge Magyarországon.

A situáció érdekes, figyeljen az ország Budapestre, mert ott most nem csupán az idegeket izgatják mulattató, hotrányos és pikáns jelenetekkel és intrikus politizálással egyesek mulatásából, — hanem hus és csontban operálnak s a mi most történik, megéri nemcsak a fej, de fülek, lábak, kez, egyezőval az egész Corpus Hungariae.

A t. Ház.

Budapest, jan. 23.

A képviselőház mai ülésének elején újabb igazgatott vita keletkezett a bodajki mandátum, illetőleg a háznak e tárgyban a szombati ülésen követett eljárása fölött Gróf Zichy Jenő ugyanis a napirend előtt szót kért és az ellenzék álláspontjának igazolására, hivatkozott az 1884. évi precedensre, a midőn a szentendrei választás ügyében a bíráló bizottság azt a határozatot hozta, hogy nem lévén elegendő a biztosíték letett ezer forint, a kérvényezők a vizsgálat megkezdése előtt újabb ezer forint letételére köteleztessék s akkor a ház Madarász József indítványára, Tisza Kálmán akkori miniszterelnök hozzájárulásával a bizottság végzésnek ezt a részét nemcsak tudomásul nem vette, de meg is semmisítette.

Gróf Zichy Jenő beszédét az egész ellenzék zajos helyesléssel kísérte, a kormányparton pedig nagy nyugtalanság támadt utána. A miniszterek (Wekerle miniszterelnök ma már megjelent a házban) összeszegtak. Busbach Péter pedig fölállt és azt vitatta, hogy akkor nem a bizottság határozatáról, hanem a bizottság által előterjesztett kérelemről volt szó. Ennek alaptalanságát Madarász József az eset részleteinek el-

mondásával, az ellenzék élénk tetszése mellett cáfolta meg. Nagy mozgás keletkezett, a mikor most Szilágyi Dezső igazságügyminiszter jelentkezett szóra és azt fejtette, hogy ha a bírálóbizottság törvényszabta hatáskörét túllépi, kell, hogy a ház közbelépessen. Ez történt a 84-ki esetben; de midőn a házszabályokadta jogkörén belül mozog a bizottság, mint a jelen esetben történt, akkor határozatait a ház csak tudomásul veheti. Ezzel a felfogással szemben Ugron Gábor a házszabályok helyes értelmezése érdekében emelt szót és a 78. §-ra való hivatkozással annak a nézetének ad kifejezést, hogy Kabos Ferenc vizsgálóbiztos kiküldetését a háznak mellőznie kellett volna. Az ellenzék viharos tetszése közt jelentette ki, hogy a ház nem adhatja ki kezéből a házszabályok magyarázatának jogát.

Ugron Gábor beszéde, a melynek igazságai elől kitérni nem lehet így hangzik:

T. ház! Én kizárólag a házszabályok értelmezése mellett maradok és a házszabályok értelmének helyesállításának érdekében szólok fel. (Halljuk! Halljuk!) Az igen t. igazságügyminiszter ur azt mondotta, hogy a ház a bírálóbizottság határozatát nem változtathatja meg. Ez a házszabályokkal nem áll mindenben összhangban. Én is azért használok olyan óvatos kifejezést, mint a minőt az igazságügyminiszter ur szokott használni, mert bizonyos mértékben áll a határozatok meg nem változtathatósága. De a házszabályok 78. §-a a ház kötelességeit ekképen írja elő:

„A bírálóbizottság határozatait elnökei által a háznak bejelentetve, a ház azon képviselőket, a kiket a bírálóbizottság végleg igazolt, a végleg igazolt képviselők jegyzékébe beírja; azoknak helyébe, kiknek választása megsemmisített, új választást rendel; ha pedig vizsgálóbiztos kiküldetéséről van szó, a vizsgálóbiztos a ház küldi ki.”

Kérem jól megjegyezni, hogy nem a bizottság, hanem a ház küldi ki a biztost. A házszabályok továbbá azt mondják, hogy, „azok, a kikre nézve a 38. §-ban felsorolt érdekeltségi esetek fennforognak, vizsgálatra ki nem küldhetnek. Midőn tehát a bírálóbizottság itt bejelenti, hogy Pétert vagy Pált, mint vizsgálóbiztost kijelölte, és a házról valaki feláll és a 38. §-ra hivatkozva azt mondja, hogy ellenjelölte volt az illető választásánál, a korteskedésben részt vett, vagy a petícionáliskkal közeli atyafiságban áll. (Zaj jobbfelől.)

Akkor a házszabályok 78. §-a értelmében a ház, ha ezt beigazolja látja, vizsgálóbiztos kiküldetését el nem fogadja, hanem visszautasítja. (Ugy van! balfelől.) Erre nézve a házszabályok elég világosan rendelkeznek. Teljesen igaza van a miniszter urnak, hogyha a kiküldött bírálóbiztosok nekik meg nem adott hatalmat gyakorolnak, vagy hogyha hatáskörükön túlmennek. Amde a bizottságok micsoda hatalommal és micsoda hatáskörben küldetnek ki a ház által? (Halljuk! Halljuk!) Hogy a házszabályok korlátai között hozzanak részletet. (Élénk helyeslés a

bal- és szélsőbalon.) A házszabályok megtorlása első feltétel arra nézve, hogy iteleitek és határozataik érvényesek legyenek. (Élénk helyeslés a bal- és szélső baloldalon.)

De miért küldi ki a ház? Azért, hogy a házszabályokat alkalmazzuk, nem pedig azért, hogy a házszabályokat magyarázzák. (Igaz ugy van! a szélsőbalon.) A minta törvények magyarázatát a törvényhozás nem adja ki a maga kezéből egy képviselőház sem adhatja ki saját házszabályainak magyarázatát a saját kezéből. (Hosszantartó zajos helyeslés a bal- és szélsőbalon.) és ha a bíráló bizottság a házszabályokra nézve nem volt tisztában és magyarázatra szorult, akkor a házhoz kellett volna fordulnia (Zajos helyeslés a bal- és szélsőbalon.), azoknak magyarázatát a házról kellett volna kérnie (Helyeslés balról), nem pedig önkényesen és a lelkiismeret bántónak alkalmazni. (Zajos helyeslés a bal- és szélsőbalon.)

Ezért szólaltam fel a multkor s ezért nem tartom kelyesnek az igazságügyminiszter ur jelenleg adott véleményét. Sajnálom, hogy a házszabályok alkalmazása tekintetében multkor az incidens rögtön történt fölvetése folytán ennyire nem mentem, mert akkor Kabos Ferenc vizsgálóbiztos ur kiküldetésének megtagadását hoztam volna indítványba. (Zajos helyeslés a bal és szélsőbalon.)

Mint hogy a fölvetett kérdés határozathozatal tárgyát nem képezte és többen nem kívántak hozzá szólni, a ház áttért a költségvetési vita folytatására.

A ház ezután folytatta a belügyi tárgya költségvetésének tárgyalását.

A nemzeti színház nyugdíjintézete tételénél felszóltak Fenyvesy Ferenc, Hieronymi Károly belügyminiszter, Pázmándy Dénes és Bartók Lajos.

A költségvetési kiadások cziménél Pulszky Ágost előadó indokolta a költségek emelését. Kovács József a differenciá pusztításról beszélt. Gróf Gyurky Abraham a kolerajárvány ellen teendő intézkedésekre hivat fel a kormány figyelmét, mire Hieronymi Károly belügyminiszter részletesen ismertette az e tárgyban tett intézkedéseket. Thaly Kálmán főleg a fővárosi ivóvíz kérdésével foglalkozott.

Felszólt még Horváth Gyula, a ki a legerélyesebb intézkedéseket sürgette a kolerajárvány megújulásának esetére. Ezután a tételt megszavazták.

A magyar udvartartás.

A „Times”-ben egy magas rangú hölgy levelet küldt a magyar udvartartásról, a mely sok tekintetben az udvar szája ízén szól, de mégis érdekessé találok reprodukálni:

„Az osztrák udvari hivatalnokok ellen megindított mozgalom inkább politikai, mint társadalmi. Az osztrák etikett-szabályokat

sohasem ismerték el Magyarországon s az osztrák hivatalnokoknak nincs hatalmuk ezt kivinni.

Néhány magyar azt óhajtja, hogy a királyi udvar és család Pesten székeljen, minden vele járó előnnyel együtt; azonkívül félnek a kamarillánkr — teljesen képzelt — befolyásától. Nagy akadályt képez a költség. Azok a jó emberek a kik oly nagy lármát csapnak ez ügyben, nagyon keveset értenek ahhoz, hogy mily rengeteg költségbe kerül egy királyi udvartartás, minden alkalmazottjával együtt, a főkamarástól kezdve le az utolsó konyhalányig.

E dologban az utolsó döntés az uralkodót illeti, mint egyáltalában az etikettet minden legkisebb szabályának megváltoztatásában. Az ő-spanyol etikettet azért őrzik annyira Ausztriában, mert a felső tizezer így kívánja s ez minden változtatásnak elengedhetetlen.

A büszke, főhőhéző osztrák és cseh nemesség zárkóztatott még magánál az udvarnál is s nem vagyok benne biztos, hogy vajon maga az uralkodó is képes lenne-e ezeket az etikette-szabályokat megváltoztatni, mert ezzel csak elidegenítené az arisztokráciát, azt mely udvari kitüntetések után vágyódik. Minden magyar nő osztozik a férje rangjában. Ha egy magyar nő férje jogosult megjelenni az udvarnál, akkor neki is feltétlen joga van kísérni őt, de csak bálokra vagy estélyekre.

Udvari ebédre csak akkor lehet hivatalos, ha vagy palotahölgy, vagy csillagkeresztű hölgy; az első méltóságra a királyné nevez ki; a másik rangot csak bizonyos számú katolikus ösök kimutatása után nyerheti el.

Ha az udvar Pesten idők, mindig magyar nők és férfiak tesznek körülötte szolgálatot. Ők végeznek minden hivatalos szolgálatot minden kiadás nélkül, de természetesen csak arra az időre, ha az udvar itt van. A valóságos háziartást szükségszerűleg Pesten is ugyanazok a hivatalnokok viszik mint Bécsben.

De hogy is lehetne ez másképpen? Micsoda szolgasereg szükséges ide! S nem végtelenül olcsóbb és egyszerűbb-e fölrakni őket egy külön vonatra, s hat hétre Pestre küldeni, mint egy második hivatalnok seregét élelmezni Pesten tíz hónapig hiába? S ezután a magyar nemesség nem udvaroncz, a szónak igazi értelmében, s külön pesti udvartartást követelő lármához semmi köze. Többet tördök a maga kényelmes szabadságával, független életmódjával, mint azzal a néhány udvari ünnepélyvel.”

tudatos haladásának s a jobb egészségügyi viszonyoknak alapfeltételei.

I. Első és fő tehát a terek helye, neve és száma.

Én indokolva tizenháromat javítottam: I. Az Óvárban: 1. István-tér, V. István Árpád-házi alapító királyunkról, 2. Mátyás-tér, vagy ha ez kicsi, helyette Bocskai-tér, 3. Károly-tér, Robert Károly Anjou-házi alapító királyunkról. II. Az Újvárosban: 4. Zsigmond király-tér (a mai fő-tér), 5. Báthori-tér, vagy Egyetem-tér, a két torony templom előtt, 6. Kölcsei-tér, a ref. főtanoda körében, 7. Mikó-tér a Múzeum-felől a Wesselenyi-tér körében, 8. Nagy Lajos király-tér a katonai lakannya előtt, 9. Mátyás-tér a park körében, 10. Erzsébet-tér, külmagyar-utczában a Szentpéteri-templom előtt, 11. Széchenyi-tér, a vashíd közelében, a mit 1863-ban, tehát 30 év előtt, város nagygyűlésében én hoztam ajánlatban s a tanács elfogadta és életbe léptette, 12. Izabella-tér a vashidon átmenve, e név alatt új tér lenne állítandó, 13. Baromvásár-tér, a dézmacsúrt körüli szabad helyen — minden tér, a lehetőség szerint fával díszítve, a mint mondani szokás park-ká alakitva.

II. Következnek az utcák nevei.

Én az Óvárban a következő neveket ajánlottam. Szintén mindenütt indokolva: 1. Heltai-utca, 2. Torony-utca, 3. Hunyady-utca, 4. Szentlélek-utca, 5. Víz-utca, 6. Bástya-ut-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. január 24.

Kolozsvár térei és utcái.

A város-szépítő egyesület megalakulása után csak hamar, 1884 május 27-én, annak elnöke, dr. Haller Károly és jegyzője, Hegedűs István urak szívesek voltak engem föl-kérni: adnék véleményét először az elavult vagy rossz hangzású utcaneveknek czél szerű újakkal fölcserélése, másodsor a történelmi nevezetességi épületeknek emléktáblával megjelölése iránt.

Ép akkor levén rendkívül elfoglalva Kolozsvár Története befejező részeinek bevégezésével: haladéktól kértém annak elkészíthetőségét. Ha meglesz és kinyomult majd a munka, akkor majd megszólalnak a falak, melyek látták a lefolyt századok viszonyosságait, beszédessé válnak a házak és középületek, melyek megalkotására szentelték életüket, a város hiv polgársága s kitűnő férfiai, s magunkra vonom a saját történeteket olvasó és abban gyönyörködő utódok figyelmét, maguk önként jelölik ki azon polgárokat, eseményeket és helyeket, a melyeket, mint polgári erények, vitézség, munka és tudomány által kitűnőket és jeleket névvel vagy emléktáblával megjelölni méltó lesz.

Társakul dr. Szabó Károly, dr. Finály Henrik és Kóváry László urak voltak felhívásban megjelölve. A lapok közölték levelemet, s a bizottság — úgy látszik — mel-

tányolta készségemet. Én nem kaptam választ, de további sürgetést sem. Ugy látszik, a munka megírásának bevárása lett közmegegyelapodás; a mi 1888-n meg is jelent.

1889 márc. 19. Albach Géza kir. tanácsos polgármester ur a városi bizottság határozata következtében újabbán szíves volt felszólítani: „hogy az elavult, bizonytalan s néha a jóízűlést is sértő utcanevek helyett, helyi vonatkozású, vagy történelmi nevezetességgű nevek ajánlása, s a szintén történelmi jelentőségű házak emléktáblával megjelölése iránt javaslatot a tisztelt városi tanácsnak írásban minél előbb küldjem meg, hogy annak alapján a kiküldött albizottság további munkáját folytathassa.

Az albizottsági tagok neve velem nem közöltetett. Az indítványt most is dr. Haller Károly ur tette, s hihető, hogy az 1884-ki tisztelt férfiak most is benne voltak.

Én egyideig tépelődtem a felkérés teljesítése kérdésével; mert jobbnak láttam volna a bizottság összehívását, az igen nagyfontosságú tárgyban az elveknél előzetes és közös megállapítását, s a szövegezésnek azok alapján egy egyénre bízását. S azt, hogy a térekről, azok kijelöléséről a szépítési tervezetben nem volt említés, fogatkozásnak tartottam; valamint nem tartottam helyesnek, hogy egy ily gyökeres, mélyreható és sokféle érdeket érintő kérdésben a kezdeményezés felelőssége, esetleg

még odiuma is, egyre hátráltassék. Ha a bizottság összegyűl, azonnal látható lett volna: egyedül állók-e tér-rendezési nézetemmel? vagy vannak más pártolói is? Megbeszélhetők lett volna: nevezetességek-e utcák s terek irokról? s azok lehetnek-e elők? vételességek-e fel ezek közé anyasorsági nagy férfiak is? kiterjedjen-e az új elnevezés a magyar királyság első nagy korszakára s az alapító királyokra? az erdélyi nemzeti fejedelmekre? a vallások érdemeikkel kimagasló alapítóira? Emléktáblával csak házak, vagy középületek s nagy események történeti helyei is megjelölendők-e?

Ha ezekben nézetegység jött létre, csak akkor kellett s lehetett volna valamelyik választmányi tagot a formulázással megbízni.

Ezek a hasonlóak voltak aggodalmaim, melyek elhatározásomat nehezézték tetteik.

De meg kellett fontolnom, hogy lehet-e nekem megtagadni azon város felhívását, mely irántam nagy művemnek majdnem páratlanul fényes kiadása s megjutalmaztatásom kérdésében irodalmunkban ma egyedül álló generositása által annyi jószágot s akkora kitüntetés tanúsított? Nekem azt tennem erkölcsileg lehetetlen volt. Tudtam, hogy itt-ott szigorúan itéltek meg, amit mondok és irok, — mert nemzetünk, főleg mostanság, hajlandó gyász miatt az ügyet rantani — előre láttam, hogy lesznek ellenvetések, gancsok s még a gyűlölni tudók gunyja sem marad el. De azt sugta bensőm: bármit mondjanak, a városnak, melynek hív és szerető szívé polgára vagyok, rosszat mondani rólam, s

Mikor üléseznek a képviselőház?

Bánffy Dező br. a képviselőház elnöke, a képviselőház ülésének idejének rendezése tárgyában a pártok elnökeihez a következő levelet intézte:

A képviselőház elnökvé történt megválasztásom után már felvetettél előttem azon eszmét, vajjon nem volna-e célszerű a ház üléseinek idejét délelőtről a délutánra, esetleg az esti órákra helyezni át? A terv mellett az ellen felhozott eszmék és indoklások arra indítottak, hogy előző, különböző folytatott megbeszélések után a kérdést egy értekezlet tanácskozása elé vigyem.

Az értekezleten jelenlévő képviselő urak a változtatás, esetleg a jelenlegi rendszer megtartása mellett, különböző indoklásokkal nyilatkoztak, állást foglalván némelyek a délutáni 2 és 6, mások a 3 és 7 közötti ülészései idő mellett; némelyek a délelőtti üléseknél jelenlegi megtartása, némelyek 11-től 2-ig való áthelyezése mellett foglaltak állást, míg egyesek a délelőtti ülésezés rendszerét megtartani, de különböző napok szerint, különböző időtartamra berendezni kívánták.

Az ülés mostani idejének megváltoztatását óhajtók a következő indokokkal támasztották nézetüket:

1. A képviselőházi tanácskozásokra olyan időpontot kell választani, amelyben a tanácskozások a leghíghatóságban, a legnagyobbban és legsikeresebben eszközölhetők; arra pedig a mostani tanácskozási idő azért nem alkalmas, mert 10 óráig, amikor az ülések ma kezdődnek, a képviselő nagy része nem végezheti el azon rövid, mindennapi, apróbb teendőit, amelyeket részüket életrendje, részint családja, részint kerülete érdekében naponta végeznie kell. Ez okból az ülések kezdését senki, vagy nagyon kevesen jelennek meg, úgy, hogy az elnöki bejelentések, és az első szónok beszédje csaknem üres falak mellett hangzik el. Ugyanúgy van az ülések vége is.

Az ülések 10 órákor kezdődve, még senki sincs abban a helyzetben, hogy otthon villáreggelit vehessen magához, hanem az étkezést az ülés végére hagyja, mi okból 1—2 órákor már, kivéve ha előrendelt szónok beszél, általános nyugtalanság és türelmetlenség veszi erőt a házon, és sokan az ülés beírása előtt eltávoznak. Ugy hogy a mai rendszer mellett tulajdonképpen nyugodt ülés csak 11-től — 1-ig van ami a tanácskozásra feleltet kevése. Ez okból helyesebbnek tűnik fel, ha az ülések későbbben kezdődnek, addig mindenki napi apróbb teendőit elvégezheti, 11-kor vagy fél 12-kor villáreggelizhetik és azután a tanácskozások zavarlatlanul, a képviselő teljes nyugalma mellett tarthatnak délután 4—5 óráig, esetleg 6 óráig. Ezzel meg lehetne azt a kérdést is oldani, hogy a tanácskozások 1—2 órával a maielőtt tartatnának, a hétnek némely napjain viszont, ülések egyáltalán nem tartatnának. Ezek az öt napokon lennének ezután a bizottsági ülések megtarthatók, miután a mai rendszer, t. i. hogy egy napon tárgyaljon a ház is, tárgyaljanak a bizottságok is, feleltet célszerűtlen. A mai tanácskozási terem alkalmatlan volna nem képezne akadályt, mert a nyári meleg így meg van már 10-től 2-ig, mint valamilyen későbbben; a világítás pedig a meggyetem gépeivel villamos uton volna berendezhető.

A mi pedig a hírlapok aggodalmát illeti, a napló kiadást gyorsítani lehetne, úgy hogy d. u. 5—6-kor végződő ülés már 7—8 órákor kiosztható lenne.

cza, 7. Katonai sőtőház-utca 8. Pénzverőház-utca.

Az Ujvárbán: 9. Hid-utca, 10. Lincegh János-utca, 11. Zápolya János-utca, vagy Grois-utca, 12. Farkas Sándor-utca, 13. Zsák László-utca, 14. Dávid Ferenc-utca, 15. Magyar-utca, (csak a napokban panaszolták a lapban, hogy a jelző táblán még ma is Ungar Gasse van), 16. Szentkirályi-utca 17. Brassai-utca, 18. Méhes Samu-utca, 19. Patkai-utca, 20. Közép-utca, 21. Király-utca, 22. Nyomda-utca, 23. Tóthfalusi Kis Miklós-utca, 24. Bethlen-utca, 25. Színház-utca, 26. Torda-utca, 27. Apor István-utca, 28. Kendy-utca, 29. Apafi-utca, 30. Maróthi-utca, 31. Bátor-utca, (monostor-utca nevét a váron kívüli rész tartaná meg), 32. Cháky-utca, 33. Alföldi-utca, 34. Jósika Miklós-utca, 35. Bánffy-utca.

JAKAB ELEK.

(Vége következik)

Egy nagy család.

M. Kornhamtöl.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA

IX.

(Folytatás)

(18.)

Ezt az első ebédet egy cseppet sem találom élvezetesebbnek; jelenleg szinte senki sem ösmerek és gyermek számba veszek.

Irigylém Stellát látva, hogy mily szabadon s kényelmesen érzi magát amint a pompás ebédet eszi, s a körülte levők hódolatát fogadja. Megkönyebbülést, érsek midőn mi nők végre felállunk s a szalonba megyünk.

2. Az ülések idejének későbbre tetelével a kormányfőnek is alkalmat és időt adnánk adminisztratív teendőit elvégezésére; a mai rendszer mellett ugyanis sem a délelőtti, sem a délutáni idő nem áll rendelkezésünkre, a mindennapi folytonos, de rövidebb tanácskozások sok időt vesznek igénybe anélkül, hogy a legizlatív működés kellő eredményeket — a végződő munka feldolgozása tekintetében — felmutathatna.

3. A parlamenti tanácskozások idejének helyes meghatározása által impulzust adnánk egy helyesebb társadalmi munkásság és életrend keletkezésére. A magyar, és főleg a fővárosi társadalmi életben ma semmi rend és semmi összhang nincs. A különböző hivatalok, intézetek, iskolák stb. mind különböző időben állapítják meg a maguk munkaidőjüket, mi okból a társadalmi munkásságban a legnagyobb zavar és idővesztés uralkodik, helyes életrend pedig egyáltalán nem keletkezik, mert mindegyik család a maga étkezési idejét kénytelen a különböző családtagok hivatása és foglalkozása szerint — sokszor egy és ugyanazon családban is — különbözőképp megállapítani.

A munkásságra, főleg a szellemi munkásságra a napnak középidője a legalkalmasabb, ami társadalmunk azonban ezt a középidőt hosszú és kényelmes étkezés által kettéosztja, ami határozottan a szellemi munka intenzitásának rovására esik, de egy nagyobb mértékű városban még arra a képtelenségre is vezet, hogy a déli étkezés megjelése végett kénytelenek az illetők távolabb fekvő lakásaikra menni, hogy onnan ismét az étkezés elvégzésével visszatérjenek tevékenységeik folytatására, ami nagyfokú idő pazarlással jár.

Ezek a kényesítő közülmények vezették a művelt nyugati államokat arra, hogy a társadalmi életrendet és munkásságot akként állapítsák meg, hogy a munka főleg a szellemi munkára a napnak közép idejét (körülbelül a reggeli 10 órától délután 4—5 óráig tartó időt) szenteljék, amelyet nem szakít kétfelé a déli étkezésnek kényelmes és hosszú ideje, hanem a munkásság a legvilágosabb és így munkára legalkalmasabb napszakban szakadatlanul folytatódik és a tulajdonképpen ebédelés csupán a munka bevégezése után, d. u. 5 órákor lehet.

Ha a parlament a maga munkaidőjének beosztása által megadja az iniciatívát, ha az állami intézetek, iskolák stb. munkaidője mind ehhez képest szabotik meg, akkor maga a társadalom önként rátré és helyesebb életrendre, mert a társadalomnak ezt a berendezkedését ma is csupán a közintézeteknek fent érintett helytelen eltérő munkarendje gátolja meg, a melyhez a társadalomnak akarva, nem akarva alkalmazkodni kell. A közép munkaidőnek egyöntetű behozatala mellett egészségesebb és élénkebb társas élet is keletkezik, mert az 5—6 órára teli idő akadálytalanul volna a szórakozásnak, látogatásoknak, összejöveteleknek, színházaknak stb. szentelhető.

Mig a mai tanácskozások idejének fentartását kívánók indokai az alábbiak:

1. A korábbi tanácskozást épen a parlamenti munkásság nagyobb sikere követeli meg, mert a tanácskozás nyugodtabban és higgadtan folyhatik a délelőtti órákban, mintha azt akár 12-kor, akár 1-kor vagy 2-kor kezdenék meg, mert az emberi szervezet szerint a szellemi tevékenység a legéberebb és a legrugalmasabb épen a reggeli órákban, tehát azt az időt kell felhasználni a parlamenti tevékenységre is, mert épen a munkásság követeli meg a legodaadóbb figyelmet.

Leülök s egy arcképes album leveleit forgatom. Az én valódi boldog napjaim holnap kezdődnek. Andlőné reményét fejezte ki, hogy a falusi szabadságot élvezni fogom, és ő maga indítványozta, hogy reggelizés előtt egy kis szaladgálás a kertben élénkebb pirt fog hozni az aroszomb. Milyen hosszú és pompás szünidő van előttem. Hogy fogok róla álmodozni, midőn a füstös Londonba vissza térek.

Az urak bejöttek. Anynyi bizonyos, hogy Stella felhasználja idejét Hamerton Filep rögtön mellé megy s a Sárgekőrt is csatlakozik hozzájuk. Miután egy szegletben ülő számba nem veti iskolásleány vagyok, van elég időm körültekinteni. A Voyage ur apró cselofságait nagy mulatsággal nézem, bámulom azt az ügyességet, mellyel a Stella-hoz való közeledést csupa véletlenségek igyekszik feltüntetni. Ő benne nincsen meg a fiatalaságnak az az őszintesége mint Hamertonban; és én azt képelem, hogy ő azt tartja magáról, hogy a nők természetét jobban ismeri, mint az a hives férfi ember.

Azzal vigasztalom magamat, hogy Stella bizonyosan kikoszorúzza, ha valaha feleségül kéri. Az a kellemetlen apró fekete szemű, buta sárga képző, nagy száju férfi, egy józan észrel bírő nőnek sem tetszenék jobban, mint a nyilt arcú, kellemes vidám nevétét Hamerton Filep.

A házúr Harley Tomot kéri fel hogy énekeljen és ő egy vidám vadászdallal kedveskedik nekünk, de ez sokkal jobban tetszik nekem, mint a Laura előadása, mely apró cikorinyas reszketéseknek és trilláknak a fájdalmas sorozata. Midőn bevégi azon csundalkozom, hogy vajjon a társaságnak mi a valódi véleménye róla; én nem merem az enyémet Andlő urnak megmondani, aki átjött hozzám és mellem áll, hogy egyedüliséget felvidítsa; tehát a mindenki arcára látható rendkívüli kellettség tress tekintetével válaszolok. Ami én nálam szoktalan, észinte örülök, hogy az előadásnak vége van, mert attól félttem, hogy nevetni fogok.

A Wardellnél töltött hónapok, és a

2. Ami az ülések kezdetét illeti, azon épen azért veszek kevesen részt, mert tudják, hogy akkor még csak kisebb jelentőségű tárgyak, jegyzőkönyv olvasás stb. fordulnak elő és a háznak első rendű szónokai is csak későbbben szoktak rendszerint beszélni, ez úgy lesz akkor is, ha az ülések későbbben veszik kezdetüket.

3. A miniszterek adminisztratív tevékenysége akkor sem lehetne nagyobb, mert délelőtti a miniszterek adminisztratív munkát úgy sem végezhetnének a nagyobb mérvű információk és felkérések miatt, amelyekkel azon esetben a hivatalokban halmozni el őket.

4. Nem lehetne célszerűen megtartani a bizottsági üléseket sem, mert az egész délután a képviselőház tanácskozással telne el, s így nem képzeltük, hogy ugyanazon tagok a hosszú délelőtti bizottsági ülésekben résztvehetnének.

5. Mert a magyar társadalom még nem fogadta el a nyugati államok társadalmi életrendjét, s azt a parlament a maga tanácskozással módosításával nem is éri el; akkor pedig épen a képviselők élénke elszigetelten a társadalomban, ha ők más életrendet, és a társadalom is más életrendet követne.

6. A hírlapok közlése s így közvetve a nyilvánosság szintén meg volna nehezítve, mert a hírlapok csak igen későn kaphatnák az országgyűlési naplókat s így tudósításukat alaposan nem írhatnák meg.

7. Végül a mostani képviselőházi tanácserebren délután tanácskoznunk csaknem lehetetlenség lenne, mert nyáron oly nagy források uralkodnának, hogy a miatt tanácskoznunk alig volna lehetősége, télen pedig a világítás képezne nehézséget.

A megtartott értekezlet megállapodása az lett, hogy közöljem az egyes pártokkal a tanácskozás részleteit és kérem, hogy saját körükben a kérdést megvitassák és megbeszéljék.

E megállapodásnak megkeresésemmel most eleget tevén, felszólítalak kérem nagyságodat, hogy az elnöklete alatti pártoknak, bár nem párt szempontból létrehozandó megállapodást velem közölni sziveskedjék.

A primás bibora.

Budapest, jan. 23.

Szép útnapjára folyt le tegnap délelőtti a hercegprimás budavári palotájában; délelőtti 11 órára volt ugyanis kifizetve a biborapka (szuszettó) ünnepélyes átadása. Az ünnepélyre már a kifizető órá előtt kezdtek gyülekezni a meghívottak. A püspöki kar tagjai közül ott voltak: Bende Imre, Steiner Pál, Fehér Imre, Firczak Gyula, az esztergomi főkapitány képviselőben Márkus Gyula, Cséka Nándor címzetes püspökök és dr. Csérnoch János apácafenék, a papnővelde tanári kara s a szerzetes házak főnökei.

Pont 11 órákor érkezett az egybegyűlt előkelőségek közé László főherceg, katonai nevelője Himmelfeld és Dobler tázer-főhadnagy kíséretében. Ekkor a primás titkára, miután jelt adott, hogy a pápai küldött indulhat lakosztályából, jelentette a hercegprimásnak, hogy minden előkészület megtörtént, mire Vasváry Kólos a terembe lépett a míg az ifjú főherceget üdvözölte, a terembe ért della Porta Rhodioni Carrara gr. pápai küldött s teljes díszben, fején aranyos sisakkal, mellén érdemjeleivel, bal-

ján jött a hercegprimás díszruhás huszárja, biborapánra hozva a pápától megszentelt bibor-suszettót. A gróf mintegy három lépésszámra állt meg a teljes biborba öltözött hercegprimás előtt s olasz nyelven beszédet intézett hozzá,

Az ünnepélyes fogadtatás beszéd után a hercegprimás levette fejéről a lilaszínt püspöki sapkát s a gróf katonás üdvözlés s utóbb mély meghajlás után, átnyújtotta a biborapokát, melyet Vasváry Kólos, az új kardinális, a jelen voltak ünnepzése közt tett fel a fejére.

A biboros hercegprimás erre megfogadott hangra a következő beszéddel válaszolt:

Igen örülök gróf ur, hogy a Szent Atya méltóságodat, kinek e házban rokonai vannak, bizta meg ama küldetéssel, hogy nekem, méltatlannak a biboroki méltóság jelvényeit átadja.

Köszönöm követ ur kifejezett jó kívánságait és azokat igaz szívvel viszonozom.

Az örök városban, honnét követ ur jött, én is voltam alig egy évvel ezelőtt és ha nem vittem volna magammal a legőszintébb fiú engedelmességet és hódolatot Szentegés Atyám iránt: azt bizonyára felkötötte volna mély bölcsessége, melyet hallgatni s alldó szeretete, melyet tapasztalni szerencsés voltam

Legyen üdvözölve, gróf ur, közöttünk s ha majd visszatér, jelentse kérem a Szent Atyának legbensőbb hálaamat a legmagasabb kitüntetésért, jelentse, hogy odaad, engedelmes, hű fia vagyok és leszek örökre.

S minthogy első elődjéért, Péterért s ennek személyében minden utódjáért maga az Ur úgy imádkozott, hogy ne fogyatkozzék meg hite: én, a gyarló tanítvány csak arra kérhetem naponta az Istent, hogy ne fogyatkozzék meg Szentegés Atyámnak élet-ejeje.

Jelentse, hogy ez ünnepélyes alkalommal megemlékeztem az Ur ama szavairól: „Tanuljatok tőlem, mert szelid vagyok és alázatos szívű”, s hogy e szerint a magas méltóságban is szivem, alázatosságban, szelidességgel békével, türelemmel, szeretettel hordozom a biboroki jelvényt lelkembe véve s vele összekötött jelmelomat: pati, mori possum, sed fidem negare non possum.

A beszéd után a biborok kezét fogott a főherceggel s a római gróffal, majd Gerlóczy Károly lépett elő töltőcsalva a budapesti katolikusok örömeit a hercegprimást ért kitüntetés alkalmából Vasváry biborok biztosította a megjelenteket, hogy bár a legmagasabb kitüntetés érte, megváltozott helyzetben is ugyanaz marad s ugyanazzal a szeretettel viseltetik a főváros iránt, mint eddig.

Ezután bemutatta a római gróft László főhercegnek, ő pedig sorban kezét fogott a megjelentekkel s közben megköszönte az egyetlen küldöttjeinek a díszdoktorrá történt megválasztását. Végül — a cercla után — Ország Sándor üdvözölte a pápai küldöttet a magyarok nevében olasz beszéddel, amit a gróf viszont megköszönt. A biborok ezután László főherceggel szobába visszavonult, a jelen voltak pedig lassankint eloszlottak.

Della Porta gróf a szertartás után azonnal távoztott Rómába Rampolla államtitkárnak s Bécsbe Galimberti nunciusnak, tudatva, hogy az uralkodóhoz egy tagjának jelenlétében folyt le az ünnepély. Délután 3 órákor díszbe volt a primási palotában mintegy 20 tériekkel.

mutat, hogy fontos és szép nap ígérkezik. kinyitom az ablakomat és kihajlok rajta, érzem, hogy a reggeli friss lég felvidít, amint beszívom.

Azonban, — a régi buskomolyság árnya ismét hatalmába ejt, a mint a fejemet behúgom és elgondolom, hogy ez a boldog szünidő mily gyorsan el fog múlni és életemnek a hátra levő része mily egyhangú és unalmas lesz és a szívem mélyébe azt is tudom, hogy majd midőn ismét munkában leszek, Oaklanddal és nyári emlékeivel megöttem mint egy édes álom s minden napi kötelességeimmel előttem, sorsomat elég nyugodtan fogom elfogadni. Nagyon jól tudom, hogy a természet soha sem jelt ki engem valami fényesebbre; én a hasznos osztályhoz tartozom és a hogy Stella mondja, ezt soha sem volna szabad elfelejtenem és hivatásommal meg kellene elégednem: — reményem, hogy majd egykor a későbbi napokban megelégszem.

De mostan, míg a nap e szép vidékre sít le s a barmosat levelek édes hűvös illata felszáll ide hozzám a hol tilok, míg ez az élvezet az enyém, addig a vesztesség érzetét s a jövő tress-éget érzem. Azonban vigasztalást szolgál tudni, hogy ha majd eljönnek azok a rossz napok, nagyon könségesen fogom azokat elfogadni és bele fogom magamat mindenbe találni s ezzel a nem igen érzélgős reflexzióval kimegyek a kertbe.

— Csak a szobaleányok látszanak felkelve.

Az egyik, aki a kalapomat észreveszi, mosolyogva nyitja ki előttem az üvegajtót, s bizalmas szíveséggel tudatja velem, a mire valószínűleg tulságos tiatal kinezésem ösztönzi, hogy ez a legrovidebb út a virágos kertbe. Vágyódással nézek a ház homlokzata előtt levő pázsit és virágos ágyak mögött elterülő hullámozó zöld térségre.

Pompás hely volna lóháton, de kora reggel sötéte nem tekintem alkalmasnak — nyirkos talaj lenni, s ha nem sikerül reggeli sétáimat okosan csinálni, tudom, — hogy anyám be fogja azokat szüntetni. Te-

Főszólítás.

A most lefolyt városi képviselő választások alkalmával „valaki” egy lithografált rajzot hozott forgalomba, melynek rajzánál és felirásánál fogva az volt a célja: hogy engem — még magyarságomat is kétségbe vonva — gúnytárgyává tegyen. E lithografiára vonatkozólag maga ellenjelöltem Szócs Géza ur kijelentette előttem, hogy midőn forgalomba hozója mindjárt kezdetben felmutatta azt neki, azt határozottan rosszalta és forgalomba hozása ellen tiltakozott.

Mint hogy magyarságom kétségbe vonását határozottan sértésnek tartom; mint-hogy továbbá Szócs Géza urral szemben a hasonló fegyverrel való élelt becstelétérze temnél fogva megakadályoztam; minthogy végül az igazság az, hogy nevettesse ki-kia közönséget a maga rovására, vagy pedig a felelős szerkesztő ur álljon elő: ezennel fölhívom az illető lithografiának ily módon való értelmi szerzőjét, illetve közrebecsátóját, szóval azt, aki annak forgalomba hozásáért az erkölcsi felelősséggel tartozik: hogy megfelelő eljárás végett címét és lakását ezen főszólítás megjelenése után 48 óra alatt velem közölje.

Lakásom: Belközép-utca 8. sz., első emelet, ahol reggel 8—1, délután 3—7 óráig találhatók vagyok. Ha az illető igazán magyarság ember, remélem lesz szíves fölhívásomnak eleget tenni.

Kolozsvárt, 1893. január 24-én.

SEKULA ÁKOS.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, január 24.

— **Telefon előfizetők figyelme.** Hivatalos részről szerzett adatok nyomán a kolozsvári telefon előfizetőket arról értesítjük: hogy a gyalui, szász-fenesi, szent-lászlói állomásokkal az előfizetők csak díj-mellett beszélgethetnek. A beszélgetés díja 5 percznyi beszélgetésért. 50 kr. Ez a díj az előfizetők által, havonként, a havi díj megfizetése alkalmával utólagosan teljesítendő. Az előfizetők saját állomásukról beszélgethetnek. Később, ha a községekben is lesznek telefon állomások, a helyi előfizetők beszélgetése szász-fenesi, gyalui vagy sz.-lászlói állomásokkal díjtalan lesz.

— **Hideg.** A hideg néhány nap óta kitartóan alul van 10—20 Celsius fokkal a fagypontra. A korcsolyázás „vizen” és „szárazon” tavak és folyók fölött, mesterséges pályákon, udvarokon, szélteben és hosszabban nagy animálva folyik. A dísznő-lorok mind mind ritkábbak, azonban az estélyek, farsangi batyus és házi bálók sora vannak.

— **A kolera.** — dacára a kemény télnek — még mind lappang és félni lehet, hogy a járvány tavasszal ismét fellépik. A budapesti kolera barakban levő betegek még nem fogytak ki és a mint levelezőnk jelenti, most is szállítanak olykor-olykor kolera beteget. Jelenleg 11 kolera beteg van, a mi-

hát nagy bölcsen elfogadom a szobaleány barátságos tanácsát.

Le s fel járkálók a kerti utakon, néhány szál virágot szaktok, miután meg volt mondva, hogy azt tehetem, a mi tetszik, végre a színek összhangzatát tanulmányozva összekötöm azokat.

Egy sűrű sétatény fedezek fel, mely annyira védve van, hogy ha egyszer oda jutok, láthatatlanná teszem magamat, — e kedvező tényt felhasználom, s végig futkorozom. Kár, hogy ezen előadások felett szemérmeskedem és nincs elég bátorságom a közönség előtt ismételni, mert ha valakinek kétsége volna fiatalaságom felett, ez minden kétséget eloszlatna.

Ma reggel elég fiatalnak érzem magamat arra, hogy ne legyek idősebb mint a menyit mutatni akarok és nem bánám ha csakugyan ily fiatal volnék.

Vége attól kezdek félni, hogy hosszasan maradtam kint s hogy a reggelizés órája közel van és az is eszembe jut, hogy kötelességem van téve, — mielőtt lemennek minden reggel megjelenni az anyám szobájában.

Egy alacsony széken ülve találom az ablak mellett, Stellára várakozva, aki csipkéből és kék szalagból egy igéző csokrot köt az álla alá. A Stella arczszíne az élesreggeli világosságban is éppen oly finom, mint este a szalon szelid homályában, az orcsája éppen oly tiszta és sima mint azon fehér virágnak a levele, melyet az övemben hordok, haja hibátlanul van feltéve s kék szalagcsokrokkal aszélyezett fehér reggeli ruhájában méltó képe a tavasznak.

S amint Stellára nézek azt gondolom, hogy ha véletlenül én is szép volnék egy élő képben én talán az őzt képviselhettem volna, miután vöröse fűrtjeim az októberi lombok színeit viselik.

Stella jó kedélyben van. Mosolyra máltat midőn jó reggelt kívánok.

(Folyt. köv.)

tekintettel az erős hideg időjárásra, nagy számmal mondható.

— **Színház.** Tegnap a „Pepita” operettét adták színházunkban kevés számú közönség előtt. A czímzerepet Pálfi Nina k. a. játszta. Elevezen mozgott és csinosan énekelte. A királyné szerepét Várdi Miklós adta sikerrel. Szép és elegáns öltözkészével méltó feltűnést keltett. Farkas József kitűnően volt disponálva és énekezeit nagy hatással reprodukálta. Egyik szép dalát a közönség megújraztatta. Igen jó volt Kápolnai János is. Pusztai Béla széles jó kedve állandó derűtségben tartotta a közönséget.

— **Meghívó.** A kertészeti egylett „konyha és virágkertészeti szakosztálya tisztelt tagjait névszerint Dr. Biró Béla szakoszt. alelnök, Bodor Antal és László, Boér Sándor, Bujtka László szakoszt. jegyző, Budai József, Csernyánszky Lajos, Csiki Lukács, Dávid Antal, Fekete Béla, Elek Gyula, Farkas Antal, Gombos József, Gazsi József, Haházi Ferenc, Hesepe György, Kerekes József, Kilin Miklós, Káhl János, Moldován Albert, Dr. Nagy Mór, egylett titkár, Riger József, Szentpéteri Sándor, Schulez Rezső, Szentgyörgyi L. titkár, Nagy Gábor, Sebesi György, Szilágyi György, Somlyó László, Tatai Molnár József alelnök, Turcsányi Gyula, Toth István, Tordai Sámuel, Varga Dániel, Valentini Adolf, Várdi Albert szakoszt. jegyző, Válcz Lajos alelnök, Veress Ferenc, Várdi Károly, dr. Zagoni Mózes, Zoltán Ferenc ügytársakat tisztelettel figyelembe véve az egylett igazgatóság egyszersmind kéri, hogy a holnap, szerdán d. u. 8 órákor a városi ház gyűléstermében tartandó szakosztályi ülésen megjelenjen szíveskedjének.

— **Mulatságos lopási történet.**

F. hó 20-án, pénteken, Kolozsvárt, a monostor-utóházban lakó Ungvári nevű vámszedőtől 50 drb ezüst tallért elloptak. Ezt a cselekményt a telken lakók mindnyájan tagadván, a káros anyai szalmazsálát vágott egyenlő hosszúságra, a hány gyanúsított azon a telken lakott, mindegyiket ellátta egy-egy szalmazsállal, mondván, hogy a kinek szalmazsála egy ujnyival meg fog nőni, bizonyosan az a tolvaj. F. hó 22-én, vasárnap, a kiozott szalmazsálakat beszédvén, kintt, hogy egy szalmazsál (melyet ugyanazon telken lakó egyik kocsis adott vissza) éppen egy ujnyival volt rövidebb a többinél, a mi azért volt rövidebb, mert a tolvaj kocsis éppen egy ujnyit levágott belőle azért, hogy ha az egy ujnyival megnő, ne hogy rajta csipjék, de vesztere cselekedett — mert az elmás öreg éppen arról vette észre, hogy a lopást az cselekedte. A kocsis védszegett ugyan, hogy az ő szalmazsája a többinél is rövidebb, hát hogy lehet ő a bűnös, de csakhamar kivallotta, hogy biz ő lopta el és zacskostól együtt az istállóban szalma közé tette, mint onnan hiány nélkül ki is vettek. Gazdája a tolvaj kocsisat azonnal el is bocsátotta.

— **Táske Pál** könyvére előfizettek: László József (Sz. Keresztúr), Kiss József tanító és Barna István.

— **Estély.** Érdekes multság készül a Szász-Régen városi — és vidéki magyar intelligencia számára. A Régen-vidéki magyar olvasókör febr. 2-án Sz. Régen nagyvendéglőjének dísztermében táncszal egybekötött felolvasó estélyt tart. Közreműködnek: Bodor Ferenc, Csekme Ferenc, Drotleff Béla, Lénárt József és Szabolcsa Minály ev. ref. pap. Ilyenmód estélyeket már tartott párszor az itteni olvasókör, saját helyiségében, de mivel a körhelyiség nagyobbszámú résztvevők számára kissé szűknek bizonyult, most nagyobb helyiség választásával alkalmat akar nyújtani a vidéki magyar intelligenciájának is, hogy ezen érdekes estélyen minél tömegesebben résztvehessen és nagyszámú megjelenésük által is az itt tálulnyban levő nemzetiségeknek a magyarság szoros összetartását bebizonyíthassák. A mulatság tervezője dr. Gidófalvi István körjegyző, az olvasó kör bűgő elnöke, ki fáradságtalanul működik azon, hogy az itteni és vidéki magyarság között az egyetértés kapcsát minél szorosabban fűzze. A vidékről különben igen sokan megígérték megjelenésüket s így az estély szép reményekkel kecsegett.

— **Felmertett oláh agitátorok.** Az a tulságos galambszivűség, mely nemzetiségi politikáukat jellemzi s a mely, a helyett, hogy az igazságot elnémitán, büntetlenségük tudatában csak újabb támadásokra tölteli őket a magyarság ellen, a Ratiu és társai elleni ügyben is diadalmaszkodott az igazság és az állam érdekei fölött. Olvasóink tudják, hogy mikor a hazaáruló oláhok bécsi szereplése az egész országban méltatlankodást keltett. Tutek Sándor kolozsvári ügyvéd tizenhatszáz ügyvédtársával fegyelmi vizsgálatot kért a kolozsvári ügyvédi kamarától a bécsi oláh deputáció három vezetője, dr. Ratiu, dr. Koreanu és dr. Mihály Tivadar ellen. A kolozsvári ügyvédi kamara az ügy meg vizsgálatát ügyésze dr. Cinkmántori Ottóra bízta, a ki most azt indítványozza, hogy a Ratiu és társai ellen megindított vizsgálatot szüntessék be. A kamara választmánya, Haller Rezső elnöke alatt egyhangulag elfogadta Cinkmántori ügyész indítványát. Vajjon nem a magyar nemzet győzege jének fogják az oláh hazaárulók a kolozsvári ügyvédi kamara légyészivűségét magyarázni.

— **Március 15. a debreczeni kollégiumban.** A debreczeni főiskola tanulói fűsége minden évben lelkesedéssel

szokta megtünepelni március 15-ikét, sőt a főiskolai ifjúsági egyleteket hagyományosan kiváltságos jog illeti meg ennek a hazafias ünnepnek a rendezésében a polgárság is e rendezés mellett koszorúzza meg a kollégium előtt álló kőoroszlánt, az 1849. aug. 2-iki csata szimbolikus emléket és az elcsúszott felistenek sírját. Most a főiskolai tanárok legközelebb tartott közös gyűlése hivatalosan is állandó iskolai ünnepnappá tette március 15-ikét, e tanuló-ifjúság hazafias érzelmetek ápolása és fejlesztése s a nemzeti eszmék és becses hagyományok iránt való érdeklődés és tisztelet ébrentartása céljából. Az előkészítő bizottság javaslata alapján az ünnepély programjára most egyelőre a következő megállapodások történtek: Az ünnepély a főiskolai oratoriumban (a hol 1849-ben az országgyűlések tartottak), a tanári kar és a főiskolai ifjúság által az érdeklődő művelt városi közönség részvételével fog megtartatni, a midőn az illetékes hittanár, a főiskola lelkész, alkalmi imája után a tanári kar egyik tagja az ifjúságra nézve tanulmányos modorban beszédet mond a szabadságharc jelentőségéről. Aztán egy alkalmi ódát szavalnak, közben pedig a kollégiumi kántus hazafias énekeket ad elő.

— **Szégelyjék magukat a következő t. ezégek:** Theil & Freyler, Agentur-u. Commission-Gesellschaft Hermannstadt-Klausenburg. Joseph Hoffmann k. u. k. Hoflieferant Colonialwaaren en gros Budapest, Academiegasse. Sigmund Strasser, Traiteur der königl. ung. Landesirrenanstalt in Hermannstadt. Ignatz Feld, Wagenfette-und chemische Produkten-Fabrik Temesvár. Unarische Zucker-Industrie-Actien-Gesellschaft, Filiale Kronstadt. Karl Rinbauer Pressburg. Friedrich Dillmont, Budapest. Pester Filiale Der Oelindustrie Gesellschaft. Stein & Rosenstraus Zündwaaren- und Wagenfettefabrik. Gewürz Damf-Mahl-Mühlerei von Sam. Kaldory Szegedin. Paprika-Offert von Stojkovits & Herz Szegedin. Erste Szegediner Dampf-Salami-Fabrik und Paprika-Mühle. Molnár és Kiss vas- és fűszer kereskedők Zilah. Ezek a czégek magyar czimzetteket német levelekkel boszontanak. Jó lesz ezekkel üzleti levelezésbe nem elegendi addig, a mig meg nem tanulnak magyarul. Addig bátran szégelyjék magukat.

— **A tordai pénzügyigazgatóságtól** Torockóról lapunk utján azt kérdezik, hogy „Gazduramékra” mikor jön a sör, hogy kérvényekre választ kapjanak? Mert a gróf és e méltóságos ur ki borárlási engedélyért folyamodott már árulást is, de mások még választ sem kaptak folyamodványukra.

— **Megfagyott elefánt.** Mult héten megindította a Kludsky-állatsergelet igazgatója az elefántját Kis-Várdáról Ungvárra menendő, de az óriási állat Minaj faluban a nagy hidegnek esett áldozatul. A dermesztő hideg megfagyasztotta lábcsontjait és tüdőjét. Megittaták vele — írja tudósítónk — egy veder forró test egy üveg rummal és néhány liter cognakkal, de kárba vesztett ápolásuk, mert a szegény elefánt belehalt a nagy fagyásba.

— **Az örült regens.** Emilitettük volt már táviratunkban, hogy Belimarkovics szerb regens megörült Belimarkovicsan már régebben mutatkoztak az örültség jelei, de csak a mult héten jutott odáig, hogy tébolyháza kellett szállítani. Mindig különöz, tulideges ember volt és teljesen elárkózva élt a társaságtól. Csak a hadsereg szerette, mint tábornokát. Milán királyt halálosan gyűlölte. Magtette a királyllyal, hogy az utcán találkozza vele, mindig elfordult tőle és nem szalutált neki. Milán erre kérdőre vonta, mire, Belimarkovics dühösen szeme közé vágta királyának:

— „Mert nem tartom feleségedet érdemesnek rá!”

Milán ezért a vakmerőségéért nyugdíjba küldte. Leköszönésekor azonban nehogy nagy befolyásával fűsnek, Sándor királynak, ártásson, regének közé főlvette.

Belimarkovicsnak legfőbb támasza Mihály metropolitában volt. Amikor a metropolitát Milán száműzte, Belimarkovics nem engedte több gyermekeit megkereszteltetni, tünnetni akarván ezzel Milán ellen és a Milán által Mihály helyébe ültetett új metropolitát ellen. És Belimarkovics gyermekei addig nem is voltak keresztények, amig Mihály metropolita vissza nem térhetett Belgrádba és meg nem keresztelhetette őket.

Most azért kellett Belimarkovicsot a tébolydában biztonságba helyezni, mivel dühöngő rohamai vannak és egyre azt hangoztatja, hogy; Milánt meg fogja fojtani.

— **Megrepedt galamb-szív.** Sárosról a következő megható galamb-történetet írja egy szenvedélyes galambtenyésztő. A mult héten egy him galambot a padláson kimulva találtam. A párja közvetlen közelében szomorkodott. Midőn az elpusztult galambot a padláról ledobtam, a jérce galamb nyomban utána repült, báróvá vittem, mindentűnt követett, ugy annyira, hogy kénytelen voltam addig bezárni, míg a him galambot elásták. Félóra múlva kibocsájtottam a bezárt galambot, mely az udvar minden részét átkutatta; ezután visszament a padlásra, honnan négy napig ki nem jött, hasztalan kintűk buzavál, nem evett s ötödnapra bánatában elpusztult.

— **Margit Zsófia főhercegnő menyegzője.** A württembergi királyi pár tegnap délelőtt háromnegyed 12 órákor Bécsbe érkezett. A pályaudvaron ő felsége, a főhercegek, Lipót bajor herceg, a württembergi hercegek és a hatóságok fejei fogadták. A megérkezésnél az uralkodók készt megcsókolták egymást. Ő felsége kezét csókolt a württembergi királynénak. A stúti havazás

ellenére a pályaudvar és a Hofburg közt nagy néptömeg foglalt állást, mely az uralkodókat élénken üdvözölte. A württembergi király délelőtt meglátogatta a főhercegeket és a fejedelmi személyiségeket viszontlátogatást tettek. Délután 4 órákor Károly Lajos főhercegnél ebéd volt, melyen ő felsége, a württembergi királyi pár, a mátkapár, valamint az uralkodóház Bécsben időző tagjai és más fejedelmi személyiségek vettek részt, kik tegnap az udvari családi ebédre hivatalosak voltak. A Redoute nagytermében este udvari bál volt. Ő felsége 9 órákor jelent meg, karján vezette a württembergi királynét. Mögötte a württembergi király jött Mária Terézia főhercegnővel, utána Károly Lajos főherceg Gizella hercegnővel, Lipót bajor herceg Mária Jozefa főhercegnővel, azután a mátkapár s a többi fejedelmi személyiségek. A bált a mátkapár nyitotta meg, míg ő felsége s a württembergi király cserclet tartottak. A bál igen fényes volt.

— **A marosbogiati olvasó-egylet** bizottsága saját könyvtára javára felvált 1893. év február hó 11 én Lörintzy Lajos házánál zárkórú táncvizigalmat rendez.

— **A „besztercei-kör”** gróf Bethlen Pálné védnöksége alatt saját pénztára gyarapítására 1893. február hó 4-én a „városi vendéglő” nagytermében zárkórú bált rendez.

— **Érdekes fogadást** tett Keserő István h.-bagosi (Szabolcs m.) jómódú lócsiszár a napokban. Jó vásárt csinálva Debreczenben, az áldomásoktól jól beszedegetve, vig kedveléssel fel a szánra, hogy a vásár hozta nyeresémet haza szállítsa: M.-Pécs alá érkeztek midőn a vele egy szánon ülő Kovács József mészáros a 22 fokos hideg szigorúságát kezdé magyarázni, hogy teljék az idő. Erre a berugott Keserő azt jegyezte meg, hogy fogadásból meztől az egy szálalavalóban megteszi a még hátra levő utat H.-Bagosig. Fogadtak is 50 frtban. A pénzt mindkét fél a kocsis kezéhez tette. Keserő nyelvetközött, de a következő percben már kezdé tapasztalni, hogy tán mégis elég hideg az a 22 fokos. Teljes erejét, megfeszítve, megtett vagy két kilométernyi utat, de már nem bírta tovább. Támoiyogni kezdett és összerogyott. Kovács József pedig, látván a fogadás komoly következményeit, visszaadta a Keserő 50 frtját, megelégedvén a nem mindennapi látványossággal. A pénz tehát megmaradt, de nagy kérdés, hogy a meghűlést kiheverie-e Keserő.

— **A vereskereszt egylet** vasárnap tea-estélyen elvesztette értékes arany függő, melynek súlya 4 arany. Egyik oldalán egy kétéfű sas, a másik oldalán ő felsége arczképe látható. A megtaláló, ha a rendőrségre viszi, illő jutalomban részesül.

— **Rablótámasz.** Megrendítő esetnek volt színhelye Orosz Ignác lakása Eördarmán, egy ungveneri faluban. Ugyanis e hó 18-án éjjelutáni 2-3 óra között betört oda egy 5-6 tagból álló rablóbanda. A folyosón elhelyezett létra segítségével behatoltak az udvarra nyíló ablakon át az első utcazi szobába, a mely butorozva van ugyan, de lakatlan. Midőn Orosz Ignác az ugató eb által figyelemzette, revolverrel kezében a hálósobából kilépett, két lövés fogadta, melyeknek egyike fejét horzsolta. Orosz viszáltott ugyan, de minthogy néhány lövés után fegyvere csúttörtött mondott, nem riaszthatta el a rablókat. Utóbb Orosz feleségével s két cselédjével a konyhában elrejtőzködtek, remélvén a konyhával összekötött cselédszoba ablakán át a szomszéd házba huzhatni, de nagy meglepetésükre az ablaknál egy rabló állt őrt. Ezalatt a többi rablók kuttak, motoztak míg az éjjeli őrt által, ki a lövéseket meghallotta, föllármázott falu lakói és bírja vasvillákkal és fegyverekkel megjelentek. A rablók ennek nesztét vették és kerekét oldották és járatan utakon elszéledtek. Az összegyűlt emberek keresték a rablókat, de mindhiába, a hó befutta az utakat és így láthatatlanná tette a lábnyomokat. A hivatalos nyomozás nem derített föl semmit.

— **Egy bosszus apa végrende lete.** Az amerikai lapok jelentése szerint nem régeben New-Yorkban meghalt egy olasz és körülbelül 500,000 dollárt hagyott. De ebből két idős fia mindegyikének csak egy-egy dollárt hagyományozott, a többi mind özvegyére s többi öt gyermekére hagyta. A végrendelkező kijelentette, hogy a két fiával azért bánt oly mostohán, mivel azok sohasem engedelmesskedtek neki és apai tekintélyét semmibe nem vették.

— **Elveszett!** A 21-iki iparos egyleti estélyről hazajöve a 31 számú bérkocsiban maradt egy finom fekete csipke felöltő (Mantille) és egy W. E. batts zsebkendő. A szives megtaláló Walton E. főtéri tüzletében 5 frt jutalomban részesül.

— **Tövisek — választási utóhangok — mai számunkból kiszorultak.**

— **Egy mükedvelő honvéd.**

Ismerek egy 48-as katonát — Bazoni Pált, ki jelenleg a tordai kir. telekkönyvi hatóság igtatója, a ki azon időben csak 13 éves volt. Atya marosújvári pap volt, s mint menekült élt Tordán. Palink cainálta-tott volt egy katona-kislit, szerzett valahol egy honvéd-sipkát és így kóztimőzve sokat alkalmatlankodott B. Eglostein tordai téparancsnoknál, hogy venné fel valahogy a honvédek közt.

Persze, hogy mindannyiszor elzaklatta magától a tejfőlés szájú gyereket. Mikor aztán látta, hogy teljességgel nem veszik be,

midőn egy vadász-zászlóalj 1849. aug. havában keresztül vonult Tordán, magához vette apjának egy nagy rozsdás kovás-puskáját, oda elgyedett az utócsapba, s elment a honvédekkel Bánffy-Hunyadig, hol a muszákkal keményen megcsatáztak.

Persze bizony, hogy Pali is kőzibe lövöldözött az ellenségek. Innen keresztülvergődtek a hegyeken Zsibóhoz, hol a fáradság től és gyenge élemezéstől annyira elerőtlenedett, hogy pihenés alkalmával lefeküdt egy kertben, s arra ébredt, hogy az ő csapata helyét huszárok foglalták el. Ezek aztán a szemeit dörgölő fiuval sokat csufondároskodtak míg aztan egy öregasszony megazánta s a mezőre kivonult csapathoz utba-igazította.

Odaérve, látta, hogy azok éppen akkor rakják le a fegyvert, s így nem volt mit tenni, neki is oda kellett adnia korás puskáját erősen szurkálva, hogy kikap érte apjától. Elindultak aztán nehányon Tordának, találtak utközben véget nem érő sorban elvonuló orosz hadakat s azok közül egy kozák oly goromba volt, hogy az utazólen kuczorgó honvéd-ruhájú fiu csizmáját nagy szitkozódás közben le akart huzni lábáról. Egy orosz tiszt kardlapozta el róla. Ugy ért aztán késő éjjel Tordára, s végződött be a seá nézve a honvédi gyöngyölet.

Hát biz ez mai napig szinte hihetetlenül hangzik, de hány ilyen esetről beszélhetnének azok a nagy napok, melyek örök időkre ragyogni fognak történelmünk lapjain.

WERESS SÁNDOR.

Szerkesztőségi üzenetek.

Bolygó virágok Helyt. Vasárnap a kolozvári sétátéri jégpályán azért nem rendeztek eddig villanyos estélyt, hogy a rák a vetésre ne menjen; valószínű, hogy tavasszal közkívánatra rendezni fog a választmány vasárnaponként villanyos estélyeket.

Egy választm. tag Maros Ludas. Ohajlásra készséggel közöljük, hogy a kérdéses egylet pénztárnokának a felmentvény megadása mellett jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Legyen már most szent a béke.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata).

Országgyűlés.

Budapest, jan. 24.

A képviselőház mai ülésén folytatták a belügyminiszeri tárca költségvetésének tárgyalását.

A kőrház ügyeknél Thaly Kálmán és Zichy Jenő szólaltak fel. Ezután a költségvetést a ház megszavazta.

Zichy Jenő gróf határozati javaslatot nyújtott be, melynek értelmében utasítatik a kormány, hogy egy országos lelencház építésére vonatkozólag törvényjavaslatot terjesszen mielőbb a ház elé.

Hieronymy belügyminiszter felett gróf Zichy Jenőnek; hozzájárul a Zichy határozati javaslatához és kijelenti, hogy a kormány már régen foglalkozik a lelencház ügyével és mielőbb javaslatot fog a ház elé terjeszteni ez ügyben.

Horváth Ádám stúgeti a hirlapoknak utczán való eladását. Hieronymy erre kijelenti, hogy az utczán való elárusítást már a 48-iki törvények tiltják.

Madarász József tagadja Hieronymy állítását, — Beóthy Ákos a 67-iki kiegyezést védelmezi Madarászával szemben.

Ezután egy érdekes incidens játszódott le, mely a ház csendes nyugalmát forrongásba hozta.

Pázmándy Dénes ugyanis egy határozati javaslatot nyújtott be, a melyben csendőrk karabojjának nemzeti színre való változtatását indítványozza.

Pázmándi indítványát az ellenzék lelkes tetszéssel fogadja.

Erre újra a csendes Hieronymy beszélt a sárga fekete bojtt védelmére, de beszéde oly heves közbeszólásokra adott alkalmat, hogy alig lehetett megérteni, hogy mit mond.

Még Bessenyei Ferencz szólott, mire a szülés véget ért.

Nász a királyi házban.

Bécs, jan. 23.

A württembergi királyi-pár tiszteletére tegnap délután 4 órákor fényes ebéd volt a Burgban. Ő felsége karján vezette az ebédhez a württembergi királynét; a württembergi király pedig Mária Terézia főhercegnőt vezette a karján.

A jegyes pár az asztal közepén foglalt helyet.

A pezsgónál ő felsége a királyi felemelkedett és a következő tosztot mondta: „A mai napnak köszönhetjük, hogy ő felségeik, a württembergi király és királyné jelen vannak körünkben. Midőn őket hű barátsággal szívünkben üdvözöljük, poharamat király ő felsége és egész királyi háza boldogságára emelem. Szerencse és áldás a drága mátkapárra.”

Ezután a württembergi király állott fel és éltette ő felsége Ferencz József királyt.

Este a burgban koncert volt, melyen nagy feltűnést keltett Koburg Klementina, herceggasszony, a ki özvegyi fekete ruhában jelent meg. Koburg Klementina herceggasszony megemlítette minden nagy követet. — Királyunk hasonlóképp sokat társalgott nagy követekkel, kik közül Lobanov, orosz nagy követet tüntette ki leginkább.

Milán és Natália válása.

Belgrád, jan. 23.

A belgrádi püspöki zsinat Milán és Natália válását megemmisítette. E szerint a házasság ismét jogerős.

Kinos jelenet a Ház folyosóján.

Budapest, jan. 23.

A Ház folyosóján tegnap ülés után rendkívül kinos jelenet játszódott le.

Horváth Gyula a „Magyar Hirlap” szerkesztője, Hieronymy belügyminiszterhez lépett és felhívta figyelmét a lappangó kolera járvány elfojtására és a szükséges intézkedésekre.

Ekkor Mezei Mór, a lipótvárosi új képviselő egyszerre közbe szólt valamit; — mire Horváth ingerülten fordult meg és haraggal kérdezte:

— Ki háborgat magán beszélgetésemben? Mezei nem mutatta be magát Horváthnak, mire Horváth így folytatta:

— Ismerem az efajta embert!
— Mi fajta embert? kérde Mezei.
— Az afajta szemtelen embert, mint ön! — kiáltá Horváth Gyula elsápadva a haragtól.

Mezei hirtelen tovább ment. Az ügynek természetesen folytatása lesz.

Érték tőzsde.

Budapest, jan. 24.

Oszt. áll. v. 296.50 — 296.25. Déli 94.62. Oszt. hit. r. 322.60 — 321.60. 321.70. Magyar. ár. j. 114.60 — 114.65. Rima murányi 184.87 — 189.25.

Délután 4 órákor.

Oszt. hit. r. 321.70.

Gabona tőzsde.

Budapest, jan. 24.

Buza tavaszra 7.43 — 48. Buza őszre 7.58 — 61. Teng. máj. — jun. 4.72 — 73. Zab tavaszra 5.46 — 47. Káp. rep. 11.25 — 40.

Időgenek névsora.

— Kolozsvár 1893. jan. 24. —

Központi szálloda.

Keczei Árpád birtokos, Szamos-Ujvár. Fulöp Ede és neje birtokos, Káál. Neuschloz N. birtokos, N.-Álmás. Veres Imre birtokos, Kosárvár. Garanday Lajos és neje ügyvéd, Budapest. Kahan Jakab fakereskedő, N.-Várad. Kohn Ede fakereskedő, B.-hunyad. Lipótmán Adolf fakereskedő, Deés. Szvarta Guztáv fakereskedő, Keskemét. Halfrich N. utazó, Budapest. Deutsch Ignác utazó, Bécs. Novák Rezső utazó, Hódan. Lang Lipót utazó, Budapest. Berkoics János utazó, Budapest. Schwarz Gusztáv kereskedő, Keskemét. Hatvan Ferencz Deés.

MAGYARY MIHÁLY TEHENÉSZETÉBŐL

akár

mindennap,

akár

havonként

bérelve

FRISS TEHÉNTÉJ

KAPHATÓ.

Bérelhetni lehet az „Ellenzék” kiadóhivatalában és b.-magyar utca 47. sz. alatt.

Feloldó szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptalajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

H i r d e t é s e k.

10. szám.
Eln. 1893.

(Máskor.)

Pályázati hirdetmény.

A Hunyadvármegye törvényhatósága által ujonnan rendszerezett és a legközelebbi rendes közgyűlésig ideiglenesen helyettesítés útján betöltendő IV-ik aljegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen évi 700 frt fizetéssel és 100 frt lakpénzzel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 3. §-ban előírt minősítettségüket, erkölcsi magaviseletüket és netán eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelendő pályázati kérvényeiket **folyó évi Február hó 20-ig bezárólag**, a mennyiben szolgálatban vannak, előljáró hatóságuk útján, különben közvetlenül hozzám nyújtják be.

A fentebbi határidő eltelté után beérkezendő pályázatok figyelembe nem vétetnek.

Déva, 1893. évi január hó 3-án.

Br. Szentkereszt György,
főispán.

84. (2-3)

84. (2-3)

92. (1-1)

Árverési hirdetmény.

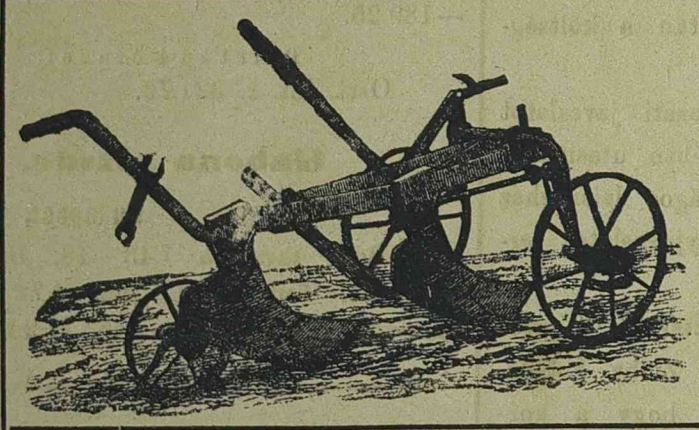
Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a kolozvári kir. törvényszék 1892. évi 10050. számú végzése következtében Dobál Antal ügyvéd által képviselt Ösv. Csiki Imréné javára moca lakos Gámeneczy János ellen 325 frt 37 kr. és jár. erejéig mult év december hó 28. és 29-én fogatosított ki-elégítési végrehajtás után le- és feltűfoglalt és 701 frt 51 kr-ra becsült házi butorok, bolti singes- és rövidárak, italnemek és bolti felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a moca kir. bíróság 1953-1892. számú végzése folytán 325 frt 37 kr. tőke követelés, ennek 1892. évi december hó 1. napjától járó 6 1/2 kamatai és eddig összesen 29 frt 15 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, alperes lakásán és üzletében Mocson leendő eszközökre 1893. évi Február hó 1-én napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is el fognak adatni.

Kelt Mocson, 1893. évi január hó 14. napján.

FERENCZY GYÖRGY,
kir. bírósági végrehajtó.

Szép munkát végez, nem farol.

Felfűző könnyű járása.

Egyeztető szilárd szerkezet.

A legolcsóbb kétvasú eke ára 55 frt = 1:0 korona.

SIMONFFI ISTVÁN

mezőgazdasági gépgyára, vas és fémöntődéje

— Kolozvárt, Kultorda-utca 48. sz. —

Elvállal mindennemű gépek kijavítását.

Elfogad megrendeléseket gőzgépek, gőzszivattyúk, malátázók, malomszerkezetek, kút- és vízvezetők elkészítésére.

Készletet tart **saját gyártmányai**ból: egyes-, kettős- és három borozásos ékek és taligák, új szerkezetű váltó- vagy hegyi ékek és boronákból; továbbá kézi- és jérgányos cséplőgépek, szelők, rosták, kukorica morzsolók, szőlő-zúzó, borsajtók és több más gépekből, melyeket a n. é. gazdaságosság b. figyelmébe ajánl.

Készítményei jóságáért felelősséget vállal.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

64 (2-10)

MECHANIKUS MŰHELY.

Alulírott ezennel a t. cz. közönség tudomására hozom, hogy **Hid-utca 9. szám alatt**

MECHANIKUS MŰHELYT

rendeztem be,

hol elvállalok mindennemű tudományos, ugyancsak mérnöki, orvosi, sebészeti stb. célra szolgáló készülékek és eszközök újbol való készítését és javítását; továbbá bármily rendszerű telefon berendezések és vezetékek felállítását, valamint hotelek, gyárak, raktárak, hivatalos helyiségek, magánlakásoknak stb. villamos világítással, villamos csengővel, villamos órával, hőmérséklet ellenőrző készülékkel és tűzjelzővel való berendezését, villámhárítók felállítását.

Különösen meg kell említenem, minthogy jelenleg mind nagyobb és nagyobb elterjedésnek örvend, a **gazdasági célokra szolgáló telefonok felállítását**, a melyekhez szükség-s miniszteri engedély elnyerésére, folyamodványok, rajzok és törvény által meghatározott kellékek elkészítését, illetőleg megszerzését szintén elvállalom.

Ezen berendezésekről a kellő adatok közlése után költségvetéseket díjmentesen készítek.

Melyek után a t. cz. közönség pártfogását kéri.

VIZI ENDRE,

mechanikus.

48 (6-10)

Köznyelvelőds
irodalmi és művelődési rendezvények
Kolozvárt.

Készít

báli meghívókat,

eljegyzési, esketési jelentéseket,
belépti jegyeket

és

tánczrendelőket,

a legizéesebb kivitelben, legújabb divat szerint.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan.

13 (6-X)

Műtelep:

Belfarkas-utca 20.

Felvételi iroda:

Beltorda-utca 1.

Eladó lóhermag.

Gróf Bethlen Bélának

sajó-kereszturi udvarában van 50 métermázsza

eladó

triörezett lóhermag.

Ugyanott egy eladó 3 éves mén.

Értekezhetni Kovács Sándor gazdatisztval,
u. p. Sajó-Magyaros. 85 (2-3)

Dréher Antal serfőzdője Kőbányán.

Tisztelettel ezennel tudatom, hogy **1893. év Január hó 1-től kezdőleg** Erdély részére,

Kolozvároitt, a nagy-utca 37. sz. a.

saját házamban

hordó- és palaczk sör-raktárt

nyitottam,

melynek kizárólagos vezetésével **BOGNÁR és SZÁNTÓ** cégét bízam meg, s ez előnyösen ismert gyártmányomat eredeti gyári árk mellett fogja a nagyérdemű közönség részére kiszolgáltatni.

Kiváló tisztelettel

25. (7-10)

DRÉHER ANTAL.

Sürgőnyezim: Dreher Kolozvár.

MATUTSEK JÓZSEF

— 27. év óta fennálló —

férfi-, női- és gyermek cipész-üzletét

és raktárát áttette

Fóter 32. szám alá,

a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségbe.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

16. (8-X)

Ezen új üzlet!

Alulírott tisztelettel tudatja a mélyen tisztelt közönséggel, hogy **Kolozvárt, Gyár-utca 3. szám alatt**

MŰSZAKI és TERVEZÉSI IRODÁT

nyitott.

12 év óta az építészeten szerzett tanulmányai és tapasztalatai nyomán elvállal a magas építészeten minden ágába vágó tervezeteket, u. m.: lak- és bérházak, villák, cottageok és nyaralók; nyilvános épületek, mint megye- és városházak, templomok, iskolák, kórházak, fürdők, szállodák, vendéglők stb., nemkülönben gazdasági épületek, gyárak és ipartelepek, ép úgy a vízépitészeten körébe vágó tervezeteket, mint hidak, marterősítések, vizsarkantyúk, gátak stb. — Elfogadja az iparművészet körébe vágó tárgyak tervezését is. — A fentebbi tervfajoknak részletezését, akár önkezelés, akár vállalat útján teljesítendő építkezések felügyeletét és leszámolását stb.

Kisebbsé építő- és kőműves-mestereknek, kik a rajzolásban kevésbé gyakorlottak, az elősorolt munkákat jutányosan és titoktartás mellett készíti el.

Meglévő épületek átalakítási tervét, meglévő tervek részletezését minden stílnemben jutányos áron egység vagy tarifa szerint végzi.

Különösen ajánlja magát gazdaságok, uradalmak, testületek és hatóságok figyelmébe, miután ezen a téren történő építkezések körül legtöbb kivitelei, tervezései s tapasztalatai vannak.

Irodámban eddigi kivitelemről számos bizonyítvány és fénykép-felvételek bármikor betekintheők.

Kolozvárt, 1893. évi január hó 10.

A nagyérdemű közönség pártfogását tisztelettel kéri: **MOLNÁR ENDRE.**

Lakása és irodája 1893. évi április hó 24-től kezdve **Külmonostor-utca 57. szám alatt** lesz.

82. (8-3)

Pontos, stílusos és jutányos ár!

Nyomatott Magyar Mikály könyvnyomdájában Kolozvárt, belközép-utca 38. szám.